

M

E

T

A

M

O

P

Φ

Ω

Σ

E

I

Σ

Σημείο αφητηρίας του πρότζεκτ *Μεταμορφώσεις* αποτελεί η ανίχνευση στο παραμύθι και η αναβίωσή του στη σύγχρονη τοπική πολιτιστική σκηνή. Το πρότζεκτ βασίζεται στο ερευνητικό έργο *Μεταμορφώσεις. Τέχνες και παραμύθια. Μια σύγχρονη ανθολογία* της Ελεάννας Παπαθανασιάδη, μέλους της miss dialectic, γύρω από τα παραμύθια και τις τέχνες, που πραγματοποιήθηκε το 2021 με την υποστήριξη του ΥΠ.ΠΟ.Α. με συμμετέχοντες/ουσες τους/τις Γιαννίκο Βασιλούλη, Εύα Βασλαματζή, Πάκυ Βλασσοπούλου, Στάβια Γριμάνη, Ανδρέα Ράγκναρ Κασάπη, Μυρτώ Κατσιμίχα, Φάνη Καφαντάρη, Δήμητρα Κονδυλάτου, Χρυσάνθη Κουμιανάκη, Καρολίνα Κρασούλη, Παναγιώτη Λουκά, Ναταλία Μαυρωτά, Ελένη Μπαγάκη, Παναγιώτη Μπάρα, Κοσμά Νικολάου, Μαλβίνα Παναγιωτίδη, Βασίλη Παπαγεωργίου, Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου, Νίνα Παπακωνσταντίνου, Ελένη Ρήγα, Εύη Σουγκάρα, Στεφανία Στρούζα, Κατερίνα Π. Τριχιά, Εβίτα Τσοκάντα, Φωτεινή Χανδρά, Κλέα Χαρίτου, Κωνσταντίνο Χατζηνικολάου, CLOTHESLINES (Ελευθερία Αράπογλου & Μέτυ Τσουκάτου), Fake Office, hush—hush, Hypercomf, Jacob Moe και Phantom Investigations (Ινώ Βαρβαρίτη & Γιάννη Δελαγραμμάτικα), και *μεταμορφώθηκε* σε έκδοση – σε σχεδιασμό της Ματίνας Νικολαΐδου.

Μπορείτε να βρείτε την ψηφιακή έκδοση εδώ:

Σειρά εκθέσεων με διακαλλιτεχνικά έργα
και πρόγραμμα υβριδικών δράσεων
από σύγχρονους πολιτιστικούς δημιουργούς

σε επιμέλεια της miss dialectic

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

Το διακαλλιτεχνικό πρότζεκτ *Μεταμορφώσεις* της miss dialectic πραγματοποιείται με την οικονομική ενίσχυση και υπό την αιγίδα του ΥΠ.ΠΟ.Α. και με την υποστήριξη του Οργανισμού Πολιτισμού και Ανάπτυξης ΝΕΟΝ:

Στηρίζουμε τη Δημιουργία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

NEON

aforest.space

Θερμές ευχαριστίες για
τη φιλοξενία προς τους
χώρους:

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022 – ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

A FOREST Καλλιδρομίου 40, 11473 Αθήνα
DOLCE Σίνα 62, 10672 Αθήνα

Η ομάδα επιμέλειας εκθέσεων και δράσεων σύγχρονης τέχνης miss dialectic παρουσιάζει το διακαλλιτεχνικό εκθεσιακό πρόγραμμα *Μεταμορφώσεις* που αποτελεί ένα αφιέρωμα στις σύγχρονες μορφές αφήγησης και αναπτύσσεται γύρω από τα παραμύθια και τη σύνδεσή τους με την εγχώρια καλλιτεχνική δημιουργία. Μέσα από το κάλεσμα και τη συμμετοχή τριάντα οκτώ νέων επαγγελματιών της τέχνης και άλλων συναφών πεδίων του σύγχρονου πολιτισμού, δημιουργείται ένα συλλογικό αφήγημα από τριάντα έργα στο σύνολό τους. Πρόκειται για μια πολυφωνική «σύνθεση» που εισάγει το κοινό σε ιστορίες που ενώνουν το παρελθόν με το παρόν και μέλλον, παίρνοντας διαφορετικές μορφές – σχέδια, κολάζ, σκίτσα, παρτιτούρες, κείμενα, διηγήματα, ποιήματα, ηχητικά έργα, φωτογραφίες, ζωγραφικά έργα, κ.ά. Αφηγητές είναι εικαστικοί καλλιτέχνες, επιμελητές εκθέσεων τέχνης, συγγραφείς, αρχιτέκτονες, designers, ενδυματολόγοι και άλλοι σύγχρονοι δημιουργοί.

Στο πρότζεκτ *Μεταμορφώσεις* συμμετέχουν οι Γιαννίκος Βασιλούλης, Εύα Βασιλαματζή, Πάκυ Βλασσοπούλου, Δανάη Γιαννόγλου, Ανδρέας Ράγκναρ Κασάπης, Μυρτώ Κατσιμίχα, Φάνης Καφαντάρης, Δήμητρα Κονδυλάτου, Χρυσάνθη Κουμιανάκη, Καρολίνα Κρασούλη, Παναγιώτης Λουκάς, Ναταλία Μαυρωτά, Ελένη Μπαγάκη, Παναγιώτης Μπάρας, Κοσμάς Νικολάου, Μαλβίνα Παναγιωτίδη, Βασίλης Παπαγεωργίου, Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου, Νίνα Παπακωνσταντίνου, Ελένη Ρήγα, Δέσποινα Σανιδά-Κρεζία, Εύη Σουγκάρα, Στεφανία Στρούζα, Κατερίνα Π. Τριχιά, Εβίτα Τσοκάντα, Φωτεινή Χανδρά, Κλέα Χαρίτου, Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου, CLOTHESLINES (Ελευθερία Αράπογλου & Μέτυ Τσουκάτου), Fake Office, hush—hush, Hypercomf, Jacob Moe, Raffaella Naldi Rossano, Phantom Investigations (Ινώ Βαρβαρίτη & Γιάννης Δελαγραμμάτικας).

Το πρότζεκτ περιλαμβάνει ένα δημόσιο πρόγραμμα εκθέσεων και εκδηλώσεων με περφόρμανς, παρουσιάσεις, αναγνώσεις, που πραγματοποιούνται σποραδικά και νομαδικά. Το εκθεσιακό πρόγραμμα ξεδιπλώνεται σε διαδοχικά επεισόδια συνολικής διάρκειας έξι εβδομάδων σε διαφορετικά μέρη «δορυφόρους» στο κέντρο της Αθήνας. Οι δράσεις παρουσιάζονται κατά τη διάρκεια του χειμώνα 2022/2023.

Πυρήνα της δημόσιας έκθεσης αποτελεί ο εργαστηριακός χώρος A FOREST (Καλλιδρομίου 40) που μεταμορφώνεται σταδιακά, ενώ τα έργα που φιλοξενεί εναλλάσσονται κάθε εβδομάδα. Ο χώρος όπου στεγάζονται οι εκδόσεις DOLCE (Σίνα 62) λειτουργεί ως βασικός δορυφόρος του διακαλλιτεχνικού εγχειρήματος, καθώς όχι μόνο φιλοξενεί έργα, που συνυπάρχουν αρμονικά με τα βιβλία του καταστήματος, αλλά και δημόσιες δράσεις (book launch, παρουσιάσεις) που είναι μέρος του πρότζεκτ.

Για έξι συνεχόμενες εβδομάδες τόσο οι περαστικοί της οδού Καλλιδρομίου και της οδού Σίνα, όσο και οι επισκέπτες των δύο χώρων έχουν την ευκαιρία να περιπλανηθούν σε μια σειρά εκθέσεων που διαδέχονται η μία την άλλη και που μαζί συνθέτουν τις *Μεταμορφώσεις*. Παράλληλα, στην «τροχιά» του προγράμματος πραγματοποιούνται μεμονωμένες δράσεις και σε άλλους χώρους, όπως και σε υπαίθριες τοποθεσίες της ευρύτερης περιοχής που ορίζουν οι γειτονιές των Εξαρχείων, των Πευκακίων και της Νεάπολης.

ΕΡΓΑ – ΔΡΑΣΕΙΣ

Ο **Γιαννίκος Βασιλούλης**, προερχόμενος από τον χώρο της αρχιτεκτονικής και του design, σχεδιάζει τον *Μαλακό βράχο*, ένα έπιπλο εσωτερικού χώρου που θυμίζει βουνό ή λόφο. Το αντικείμενο έχει συλληφθεί ως ένας «οικιακός βράχος» με πλατώματα για ανάπαυλα, στα οποία μπορεί κανείς να «σκαρφαλώσει» και να καθίσει. Ο βραχώδης όγκος καταλαμβάνει ένα μεγάλο δωμάτιο στο σπίτι και τοποθετείται στον τοίχο. Καθώς είναι κατασκευασμένος από αφρώδη και μαλακά υλικά, είναι αρκετά εύπλαστος. Όταν κάποιος περπατάει πάνω του, ο μαλακός βράχος βουλιάζει σημειακά, ενώ όταν κάποιος αράξει πια σε μια από τις πεζούλες του, ακούει ήχους και μελωδίες που βγαίνουν από μέσα του σε χαμηλή ένταση. Καθώς αλληλεπιδρά με τον χρήστη, το καθιστικό στοιχείο του Βασιλούλη *μεταμορφώνεται* σε έναν ζωντανό οργανισμό με ανθρωπομορφικά στοιχεία, σε ένα στοιχείο με διάθεση για παιχνίδι και επικοινωνία.

Η επιμελήτρια **Εύα Βασλαματζή** και η εικαστικός **Μαλβίνα Παναγιωτίδη** δουλεύουν από κοινού ως *anacolutha* στο ongoing πρότζεκτ *nAURAtives* που συγκεντρώνει άρθρες αφηγήσεις. Λαμβάνοντας υπόψη τις σύγχρονες πλατφόρμες αφήγησης και επικοινωνίας, οι δυο τους ενεργοποιούν έναν δημόσιο λογαριασμό στο Instagram (@_nAURAtives_), στον οποίο αναρτούν μόνο εφήμερα ηχητικά stories. Οι επισκέπτες της πλατφόρμας μπορούν να ακούσουν σε

άτακτα χρονικά διαστήματα προφορικές ιστορίες από ανώνυμους *νεοαφηγητές*, οι οποίες έχουν ως θέμα μεταφυσικές βιωμένες ή φανταστικές εμπειρίες. Οι αφηγήσεις τους ηχογραφήθηκαν και παράχθηκε ένας δεκάιντσος δίσκος βινυλίου σε περιορισμένα αντίτυπα. Η ηχητική αυτή καταγραφή αποτελεί μια σπάνια συλλογή άγραφων διηγήσεων, ένα δημόσιο μοίρασμα προσωπικών εμπειριών, ονείρων και φαντασιακών συμπτώσεων.

Η εικαστικός **Πάκυ Βλασσοπούλου** προτείνει την ντουντούκα ως παραμυθιακό εργαλείο. Ένα αντικείμενο που έχει χρησιμοποιήσει ξανά η Βλασσοπούλου στην καλλιτεχνική της πρακτική, μεταμορφώνεται εδώ σε στοιχείο που εξυπηρετεί αποκλειστικά την προφορική αφήγηση παραμυθιών. Σε μια φανταστική συνθήκη μιας συλλογικής κυκλικής διήγησης, οι συμμετέχοντες είναι την ίδια στιγμή αφηγητές και ακροατές. Περνώντας από τον έναν αφηγητή στον άλλο, η κεραμική *Ντουντούκα* της Βλασσοπούλου λειτουργεί ως σύμβολο της προφορικής μετάδοσης των παραμυθιών από στόμα σε στόμα.

Η επιμελήτρια **Δανάη Γιαννόγλου** συνομιλεί με την Ιταλίδα καλλιτέχνη **Raffaella Naldi Rossano** γύρω από το έργο της, το οποίο προσεγγίζει και διαπραγματεύεται προγονικά γυναικεία αρχέτυπα και αφηγηματικές τεχνικές καθώς και τον τρόπο με τον οποίο

αυτά εμφανίζονται σε παραδοσιακούς μύθους και αστικούς θρύλους.

Ο εικαστικός **Ανδρέας Ράγκναρ Κασάπης** μοιράζεται μαζί μας το *Αλατσά*, ένα παραμύθι που είχε γράψει το 2012, όπως και το ηχητικό έργο *pebbles* –στο πλαίσιο του ηχητικού εγχειρήματος *rooms in negative* (2009–) που βρίσκεται σε εξέλιξη–, με την πρόθεση να το ακούει ο αναγνώστης καθώς διαβάζει το αφήγημα.

Στα *ίχνη μιας αφήγησης* η επιμελήτρια **Μυρτώ Κατσιμίχα** συνομιλεί με την εικαστικό **Νίνα Παπακωνσταντίνου** για τα παραμύθια, την επιρροή των εικονογραφήσεων και των λέξεών τους στη δουλειά της, όπως και για τη διαδικασία που ακολουθεί στο στάδιο της δημιουργίας ενός έργου. Η προσωπική *γραφή* της εικαστικού θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια αφήγηση που αφορά τη διαδικασία μεταμόρφωσης μιας ιστορίας. Αυτή αποτυπώνεται στο έργο της ως ένα πλέξιμο του υλικού της αφήγησης που χρησιμοποιεί, του κειμένου ή της εικόνας που μεταχειρίζεται και επεξεργάζεται η Παπακωνσταντίνου ως πηγή.

Ο αρχιτέκτονας **Φάνης Καφαντάρης** εμπνέεται για το έργο *Είμαστε άσπρα, μαύρα, πανιά* από τον μύθο του Θησέα και του Αιγέα. Ο Καφαντάρης παρουσιάζει μια ενότητα φωτογραφιών που απεικονίζουν έναν άντρα με καπέλο και παίρνουν τη μορφή αφίσας. Στη μία φωτογραφία ο άντρας φοράει ένα άσπρο καπέλο και στην άλλη ένα μαύρο. Δύο στιγμιότυπα από μια εικαστική περφόρμανς που δεν έχει (ακόμη) επιτελεστεί. Πρόκειται για ένα σχόλιο του Καφαντάρη πάνω στην επικοινωνία και στα οπτικά σημεία.

Η εικαστικός **Δήμητρα Κονδυλάτου** συμμετέχει με το βίντεο έργο *Ζοζεφίνα ή μερικά πράγματα που ξέρουμε γι' αυτήν* που αναφέρεται στο διήγημα «Ζοζεφίνα η τραγουδίστρια ή Ο λαός των ποντικιών» του Φραντς Κάφκα. Η καλλιτέχνης μεταμορφώνεται και κυκλοφορεί στον αθηναϊκό δημόσιο

χώρο ως σύγχρονη Ζοζεφίνα. Το έργο της Κονδυλάτου αποτελεί μια απόπειρα μετα-αφήγησης ή μια επανερμηνεία της τελευταίας ιστορίας που έγραψε ο συγγραφέας.

Η εικαστικός **Χρυσάνθη Κουμλιανάκη** ενορχηστρώνει ένα πολυεπίπεδο έργο με τον τίτλο *Όταν τελειώνει η παράσταση*. Η καλλιτέχνης υφαίνει εκ νέου μια δική της φανταστική σπονδυλωτή ιστορία με κεντρικούς ήρωες τα ρούχα που έχει η ίδια σχεδιάσει για τα έργα περφόρμανς που έχει παρουσιάσει έως σήμερα. Στήνει μια αφήγηση που εξελίσσεται σε διαφορετικά επεισόδια και με διαφορετικούς αφηγητές και πρωταγωνιστές.

Η εικαστικός **Καρολίνα Κρασούλη** διερευνά τις παραλλαγές των παραμυθιών μέσα στον χρόνο και σε διαφορετικούς τόπους, αλλά και τις πιθανές συνδέσεις των αφηγήσεων αυτών μεταξύ τους. Αφετηρία του έργου της *How to Remember (Plans)* είναι η λαϊκή ιστορία «Του γεφυριού της Άρτας», όπως παρουσιάζεται –σε δύο διαφορετικές αλλά παρόμοιες εκδοχές– στις *Παραλογές* του Γ. Ιωάννου, και στο σύγχρονο διήγημα «Το γάλα του Θανάτου» της Μαργκερίτ Γιουρσενάρ, όπως δημοσιεύθηκε το 1963 στα *Διηγήματα της Ανατολής*. Με διάθεση να επαναπροσεγγίσει την έννοια του εγκιβωτισμού, η Κρασούλη παρουσιάζει ένα ζωγραφικό έργο το οποίο έχει έμμεση οπτική αναφορά στο ποίημα. Ακόμα, ανασυνθέτει ένα ποίημα σε μια προσπάθεια μετα-αφήγησης και συρραφής/πλεξίματος των δύο ιστοριών.

Η εικονογράφος **Ναταλία Μαυρωτά** παρουσιάζει την έκδοση *Ξόμπλια και ορμηνιές*, όπως και μια σειρά εικονογραφήσεων που έχει κάνει για επιλεγμένες ιστορίες από το λαογραφικό αρχειακό έργο του Νικόλαου Γ. Πολίτη.

Η εικαστικός **Ελένη Μπαγάκη** συμμετέχει με την έκδοση *Βούτυρο και κράκερ*, ένα σενάριο για μια ταινία που δεν γυρίστηκε ποτέ (και δεν πρόκειται να γυριστεί). Η φανταστική

ιστορία που αφηγείται η Μπαγάκη θίγει οικουμενικά κοινωνικά ζητήματα που αφορούν τις ανθρώπινες σχέσεις είτε αυτές είναι συγγενικές είτε ερωτικές ή κοινωνικές. Το σενάριο βασίζεται σε ένα κείμενο που είχε γράψει η Μπαγάκη κατά τη διάρκεια ενός art residency στη Στοκχόλμη το 2018. Από τότε μέχρι σήμερα έχει αλλάξει και έχει πάρει διαφορετικές φόρμες, ενώ εδώ παρουσιάζεται σε μορφή κινηματογραφικού διαλόγου. Το βιβλίο *Βούτυρο και κράκερ* είναι μια συνέκδοση της miss dialectic και των εκδόσεων DOLCE.

Ο εικονογράφος **Παναγιώτης Μπάρας** εμπνέεται από λαϊκά παραμύθια από το Αιγαίο. Ειδικά για το πρότζεκτ επιλέγει να εικονογραφήσει την *Κοιλιά, ενσωματώνοντας* στο σχέδιό του *Η Κοιλιά (των πολλών)* ζωγραφικά στοιχεία που μαρτυρούν μια πιο σύγχρονη απόδοση της ιστορίας.

Στο έργο *Οικογενειακά παραμύθια* ο εικαστικός **Κοσμάς Νικολάου** ανατρέχει στο οικογενειακό αρχείο βιβλίων με παραμύθια. Μέσα από την εγκατάσταση που στήνει αφηγείται την ιστορία τριών γενεών γυναικών της οικογένειάς του.

Ο εικαστικός **Βασίλης Παπαγεωργίου** παρουσιάζει ένα πρότυπο κάθισμα που προορίζεται για παραγωγή σε πολλαπλά αντίγραφα και (μη) χρήση κατά την αφήγηση ιστοριών στον πραγματικό κόσμο. Μέσα από το *Solo Chair IV* ο Παπαγεωργίου διερευνά τις έννοιες της συντροφικότητας, της μοναχικότητας και της (μη) επικοινωνίας. ΣΥγχρόνως, προτείνει έναν νέο τρόπο προσέγγισης του ελεύθερου χρόνου, της ανθρώπινης επαφής και της συλλογικότητας, και πραγματεύεται μια νέα συνθήκη παραμυθιακής αφήγησης.

Η χορογράφος **Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου** διηγείται μια ιστορία γύρω από το ανθρώπινο σώμα στο έργο *Ένας πολύ Ειρηνικός ωκεανός*. Μέσα από χορευτικές κινήσεις και χειρονομίες αφηγείται αρχέγονες πτυχές

που αφορούν την εκφραστικότητα, την παραμόρφωση και την ευθραυστότητά του.

Η επιμελήτρια **Ελένη Ρήγα** ξαναγράφει τη λαϊκή ιστορία της Κριτωτοπούλας με σύγχρονους συμπεριληπτικούς φεμινιστικούς όρους. *Ο/Η Κριτωτοπούλα* εμπνέεται από ένα διήγημα του Διαλινομικάλη που γράφτηκε γύρω στο 1910 με κεντρική ηρωίδα τη Ροδάθνη, ένα πραγματικό πρόσωπο από την Κριτσα στον Άγιο Νικόλαο Κρήτης. Σύμφωνα με το διήγημα, αυτή απήχθη από έναν Τούρκο αξιωματικό και τη νύχτα του γάμου τους τον σκότωσε για σώσει την τιμή της. Ντύθηκε άντρας και πολέμησε μέχρι θανάτου. Όταν σκοτώθηκε στη μάχη, αποκαλύφθηκε η ταυτότητά της.

Η αρχιτέκτονας και designer **Εύη Σουγκάρα** δημιουργεί ένα κρυπτικό σύγχρονο φωτορομάντζο. Σαν οπτικά θραύσματα, τα φωτογραφικά στιγμιότυπα αφηγούνται μια αποσπασματική ιστορία χωρίς ανθρώπινη παρουσία, χωρίς λεζάντες. Οι άχρονες εικόνες της Σουγκάρα αποτυπώνουν ένα πυργόσπιτο σε ένα κυκλαδίτικο νησί και προκαλούν στον αναγνώστη ταυτόχρονα την ψευδαίσθηση του οικείου και την αίσθηση του ανοικείου. *Τρισεύγενη ή Το νησί και το πυργόσπιτο*: Ένα βουβό λαϊκό παραμύθι με πολλαπλές αναγνώσεις και ανοιχτές ερμηνείες.

Στο έργο *Gold is a Flickering Light* η εικαστικός **Στεφανία Στρούζα** έχει ως αφηγηριά τον μύθο του χρυσόμαλλου δέρατος. Εντοπίζοντας τις διαφορετικές του ερμηνείες και τους ποικίλους συμβολισμούς του μες στον χρόνο, προχωρά σε ένα έργο που εξιμνει την τριπλή φύση του χρυσαφένιου κριαριού: μυθικό στοιχείο, ένα ζώο με ανθρωπομορφικές αλλά και μαγικές ιδιότητες, ορυκτό, αλλά και αστερισμός. Το έργο της Στρούζα αποκτά αντίστοιχα μια διττή μορφή: είναι μια ενότητα μεικτών μέσων που αποτελείται από μια επιτοίχια εγκατάσταση από χρυσό και πλαστικό, και ένα συνοδευτικό κείμενο.

Η **Κατερίνα Π. Τριχιά** παρουσιάζει μια συλλογή από γνήσια εξώφυλλα δίσκων

βινυλίου με ηχογραφήσεις από ελληνικά παραμύθια. Οι δίσκοι αυτοί κυκλοφόρησαν στην Ελλάδα κατά τις προηγούμενες δεκαετίες και αποτυπώνουν σπάνια ιστορικά τεκμήρια της ελληνικής μουσικής βιομηχανίας. *«Ανέβα στη στέγη να φάμε το σύννεφο»*: Ένα αρχείο που αποτυπώνει την πολυφωνία του παραμυθιακού corpus και μαρτυρά τις πλούσιες και ετερόκλητες εικονογραφικές τάσεις της εποχής.

Βικτωριανοί νάνοι, Βραζιλιάνοι θείοι και άλλα παραμύθια: Η επιμελήτρια **Εβίτα Τσοκάντα** συνομιλεί με τον ζωγράφο **Παναγιώτη Λουκά** γύρω από το εικαστικό του έργο και τη σχέση του τόσο με την τέχνη όσο με τη λογοτεχνία και τα παραμύθια.

Η multidisciplinary designer **Φωτεινή Χανδρά** συγγράφει και εικονογραφεί ένα δικό της παραμύθι για ένα δέντρο που μεταμορφώνεται σε παγώνι. Η ιστορία *Δεν είναι «το πουλί το ντολαμέζο»* αντλεί από ένα μικρασιάτικο παραμύθι που αφηγούταν στη Χανδρά η γιαγιά της, όταν η δημιουργός ήταν ακόμα παιδί. Το παραμύθι της Χανδρά, που παίρνει τη μορφή ενός κεντήματος στην έκθεση, είναι ένα σχόλιο πάνω στις προκαταλήψεις και στα στερεότυπα που σχετίζονται με το φύλο και την κοινωνική τάξη.

Η επιμελήτρια **Κλέα Χαρίτου** προσεγγίζει την έννοια του μύθου σε μια ηχογραφημένη διάλεξη που βασίζεται στη διδακτορική της διατριβή. Η Χαρίτου στην ομιλία της *Η ύφανση του μύθου μέσα από το εικαστικό έργο της Μπίας Ντάβου* διερευνά μέσα από την ανάλυση του έργου της Ελληνίδας εικαστικού, τα κοινά στοιχεία της ύφανσης ως χειρωνακτικής πρακτικής με το πλέξιμο της αφήγησης.

Ο κινηματογραφιστής και συγγραφέας **Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου** μοιράζεται με τους επισκέπτες της έκθεσης ένα βιβλίο με μια ιστορία που είναι βασισμένη σε ένα λαϊκό παραμύθι από τα *Παραμύθια του λαού μας* σε ανθολόγηση του Γιώργου Ιωάννου (εκδόσεις Ερμής). Πρόκειται για τον *Μαρμαρωμένο βασιλιά*. Ο Χατζηνικολάου

γράφει μια νέα εκδοχή του παραμυθιού, για να το τοποθετήσει εκ νέου στο πλαίσιο της εποχής, υπογραμμίζοντας τα σκοτεινά σημεία της ιστορίας.

Ακόμη, μαζί με τη χορεύτρια και performer **Δέσποινα Σανιδά-Κρεζία** παρουσίασε την περφόρμανς *FAT & OIN*, ένα «παραμύθι του λαού μας για κάποιον που αιωρείται ενώ δεν θέλει να αιωρείται».

Το έργο *Εξανθρωπισμός* της ομάδας **CLOTHESLINES** (που αποτελείται από την Ελευθερία Αράπογλου και τη Μέτυ Τσοκάτου) από τον χώρο του design και της ενδυματολογίας εκκινεί από λαϊκά ελληνικά παραμύθια με κεντρικό στοιχείο της αφήγησης το ένδυμα. Η CLOTHESLINES εμπνέεται από το παραδοσιακό παραμύθι γύρω από τη μεταμόρφωση *Τ' αδελφία που έγιναν πουλιά* με τις πολυάριθμες παραλλαγές του, και δημιουργεί ειδικά για το πρότζεκτ ένα ρούχο που αποτελείται και αυτό αντίστοιχα από πολλά διαφορετικά κομμάτια υφάσματος.

Το **Fake Office** και το **hush—hush**, που δραστηριοποιούνται στον χώρο των οπτικών τεχνών, παρουσιάζουν ένα κοινό πρότζεκτ με τον τίτλο *Untitled Lands*: Κατασκευάζουν και φωτογραφίζουν μακέτες από φανταστικούς χώρους. Κυρίως όμως δημιουργούν ονειρικές ατμόσφαιρες και απόκοσμα σκηνικά που μοιάζουν κατά κάποιο τρόπο να έχουν υπάρξει ως τοποθεσίες σε άχρονα παραμύθια. Οι φωτογραφίες τους παρουσιάζονται σε μια έντυπη έκδοση.

Το καλλιτεχνικό δίδυμο των **Hypercomf** (που απαρτίζεται από την Πάολα Παλαβίδη και τον Ιωάννη Κολιόπουλο) παρουσιάζει ένα κόμικ γύρω από την έννοια της φιλοξενίας, βασισμένο σε προσωπικές εμπειρίες από διεθνή προγράμματα φιλοξενίας για εικαστικούς και επαγγελματίες της σύγχρονης τέχνης. Το ίδιο το καλλιτεχνικό ντούο, όπως και η εικαστική καλλιτέχνης Πάκυ Βλασσοπούλου, συμμετείχαν σε προγράμματα φιλοξενίας καλλιτεχνών στη Νέα Υόρκη το

2019. Το έργο *Digital Runaway Turtle* αποτελεί μια μεικτή αφήγηση των παράλληλων εμπειριών τους. Τα σχέδια των Hypercomf συνοδεύονται από λεζάντες της επιμελήτριας Εβίτας Τσοκάντα.

Στο *Κυκλαδίτικα_παραμύθια.zip* ο **Jacob Moe** συνομιλεί με τη γνωστή λαογράφο Μαριάνθη Καπλάνογλου για τα ελληνικά λαϊκά παραμύθια. Παράλληλα, ο Moe δημιουργεί ένα ψηφιακό αρχείο, διαθέσιμο διαδικτυακά και προσβάσιμο στο κοινό, με ερευνητικό οπτικοακουστικό υλικό που αφορά παραμύθια από τα νησιά των Κυκλάδων. Αυτό περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ηχογραφημένη (προφορική) αφήγηση μιας κυκλαδίτικης ιστορίας από τον εθνολόγο Αλέκο Φλωράκη, αποσπάσματα του πρώτζεκτ προφορικής ιστορίας «Από γενιά σε γενιά», παραμύθια από το αρχείο του Συριανού δημοδιδασκάλου Γεωργίου Δώριζα, όπως και άλλο σχετικό υλικό που προέρχεται από τοπικά δημόσια αρχεία.

Η καλλιτεχνική ομάδα **Phantom Investigations** (που αποτελείται από την Ινώ Βαρβαρίτη και τον Γιάννη Δελαγραμμάτικα) παρουσιάζει μια περιπατητική διάλεξη γύρω από φυτά που συναντάμε στην Αθήνα. Οι δύο καλλιτέχνες επιχειρούν μια χαρτογράφηση διαδρομών σε φανταστικά μονοπάτια και μας προσκαλούν να περιπλανηθούμε μαζί τους σε παραμυθένιους κήπους της πόλης, *Στον κήπο των παραμυθιών*.

Το πρώτο «κεφάλαιο» των *Μεταμορφώσεων* ανοίγει την Τετάρτη 25 Ιανουαρίου στις 18:00 στο A FOREST με τις «αφηγήσεις» της Στεφανίας Στρούζα, του Φάνη Καφαντάρη και του Γιαννίκου Βασιλούλη (25.-28.1.). Ακολουθούν οι παρουσιάσεις των έργων της Ελένης Ρήγα, της Εύης Σουγκάρα και των CLOTHESLINES (1.-4.2.), της Εύας Βασλαματζή και της Μαλβίνας Παναγιωτίδη, του Ανδρέα Ράγκναρ Κασάπη και της Καρολίνας Κρασούλη (8.-11.2.), της Χρυσάνθης Κουμμιανάκη και των Fake Office και hush—hush (15.-18.2.), της Πάκυς Βλασσόπουλου, της Δήμητρας Κονδυλάτου, της Φωτεινής Χανδρά και του Κωνσταντίνου Χατζηνικολάου (22.-25.2.), ενώ η εκθεσιακή σειρά ολοκληρώνεται μέσα από τη συμμετοχή του Βασίλη Παπαγεωργίου, της Κατερίνας Π. Τριχιά, των Hypercomf και του Jacob Moe (1.-4.3.).

Στον χώρο των εκδόσεων DOLCE παρουσιάζονται τα έργα της Ναταλίας Μαυρωτά, της Ελένης Μπαγάκη και του Παναγιώτη Μπάρα (25.1.-4.3.). Το έργο του Κοσμά Νικολάου παρουσιάζεται σε έναν χώρο που θα ανακοινωθεί σύντομα (22.-25.2.).

Οι ημέρες και ώρες των δημόσιων παρουσιάσεων της Ναταλίας Μαυρωτά, το book launch της Ελένης Μπαγάκη, όπως και της περφόρμανς της Αγνής Παπαδέλης Ρωσσέτου, και του επιτελεστικού περιπάτου των Phantom Investigations (Ινώ Βαρβαρίτη και Γιάννη Δελαγραμμάτικα) θα ανακοινωθούν σύντομα. Η περφόρμανς της Δέσποινας Σανιδά-Κρεζίλα και του Κωνσταντίνου Χατζηνικολάου παρουσιάστηκε στον χώρο A FOREST στις 28 Δεκεμβρίου 2022.

Τα ηχητικά αρχεία των συζητήσεων ανάμεσα στη Μυρτώ Κατσιμίχα και τη Νίνα Παπακωνσταντίνου, στη Δανάη Γαννόγλου και τη Raffaella Naldi Rossano, του διαλόγου ανάμεσα στην Εβίτα Τσοκάντα και στον Παναγιώτη Λουκά, όπως και της ομιλίας της Κλέας Χαρίτου θα είναι προσεχώς διαθέσιμα διαδικτυακά και ελεύθερα προσβάσιμα στον επίσημο ιστότοπο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης της miss dialectic.

Χώροι:
A FOREST
Καλλιδρομίου 40
11473 Εξάρχεια, Αθήνα

DOLCE
Σίνα 62
10672 Νεάπολη, Αθήνα

& άλλοι που θα ανακοινωθούν σύντομα

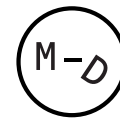
Διάρκεια:
25 Ιανουαρίου – 4 Μαρτίου 2023
έξι εβδομάδες

Εγκαίνια:
κάθε Τετάρτη στις 18:00
στο A FOREST

Ημέρες και ώρες επίσκεψης:
A FOREST
Τετάρτη-Παρασκευή 18:00-20:00
Σάββατο 13:00-15:00
& κατόπιν συνεννόησης

DOLCE
Τρίτη & Πέμπτη 11:00-18:00
& κατόπιν συνεννόησης

Είσοδος ελεύθερη

Η ομάδα επιμέλειας miss dialectic ιδρύθηκε στην Αθήνα το 2019 και αποτελείται από την Ελεάννα Παπαθανασιάδη, την Κέλυ Τσιπνή-Κολαζά και την Κλέα Χαρίτου. Έχοντας ως αφετηρία τον προβληματισμό για τον κοινωνικό αντίκτυπο και τον επιμορφωτικό χαρακτήρα της τέχνης, η miss dialectic επιθυμεί ν' αναδείξει την καλλιτεχνική διαδικασία δοκιμάζοντας διαφορετικές επικοινωνιακές οδούς. Η ομάδα λειτουργεί ως 'art operator' ανοίγοντας έναν διάλογο με ένα διευρυμένο κοινό. Πρόκειται για ένα εγχείρημα που στοχεύει στην τόνωση της εγχώριας καλλιτεχνικής παραγωγής και στη γεφύρωση τόσο της σύγχρονης τέχνης με την εκπαίδευση, όσο και της παράδοσης με τις νεότερες τεχνολογικές πρακτικές και επιστημονικές μεθόδους. Η miss dialectic επιχειρεί να καταδείξει τα στάδια της έρευνας και παραγωγής που απαιτούνται για τη δημιουργία ενός καλλιτεχνικού έργου, ενώ παράλληλα, να επανασηματοδοτήσει την κληρονομιά και την ιστορία στον παρόντα χώρο και χρόνο, στην παρούσα συνθήκη.

Πληροφορίες:
Για περισσότερες πληροφορίες,
παρακαλούμε επικοινωνήστε με
την miss dialectic στο info@missdialectic.org.

Ή επισκεφθείτε τις ιστοσελίδες:
missdialectic.org
facebook.com/missdialectic
instagram.com/missdialectic
flickr.com/photos/missdialectic

Hashtags:
#missdialectic
#artoperator

Έργα, δράσεις	Γιαννίκος Βασιλούλης, Εύα Βασιλαματζή, Πάκου Βλασσοπούλου, Δανάη Γιαννόγλου, Ανδρέας Ράγκναρ Κασάπης, Μυρτώ Κατσιμίχα, Φάνης Καφαντάρης, Δήμητρα Κονδυλάτου, Χρυσάνθη Κουμιανάκη, Καρολίνα Κρασούλη, Παναγιώτης Λουκάς, Ναταλία Μαυρωτά, Ελένη Μπαγάκη, Παναγιώτης Μπάρας, Κοσμάς Νικολάου, Μαλβίνα Παναγιωτίδη, Βασίλης Παπαγεωργίου, Αγνή Παπαδέλη Ρωσσέτου, Νίνα Παπακωνσταντίνου, Ελένη Ρήγα, Δέσποινα Σανιδά-Κρεζία, Εύη Σουγκάρα, Στεφανία Στρούζα, Κατερίνα Π. Τριχιά, Εβίτα Τσοκάντα, Φωτεινή Χανδρά, Κλέα Χαρίτου, Κωνσταντίνος Χατζηνικολάου, CLOTHESLINES (Ελευθερία Αράπογλου & Μέτυ Τσουκάτου), Fake Office, hush—hush, Hypercomf, Jacob Moe, Raffaella Naldi Rossano, Phantom Investigations (Ινώ Βαρβαρίτη & Γιάννης Δελαγραμμάτικας)
Επιμέλεια	miss dialectic
γενικός συντονισμός, παραγωγή	Σύλληψη, Ελεάννα Παπαθανασιάδη (miss dialectic)
Αρχιτεκτονικός σχεδιασμός, παραγωγή	Εύη Σουγκάρα
Οπτική ταυτότητα, γραφιστικός σχεδιασμός	Ματίνα Νικολαΐδου
Επικοινωνία, Τύπος, μέσα κοινωνικής δικτύωσης	Ιωάννα Ντάλη
Γλωσσική επιμέλεια, διορθώσεις	EG (Ελεάννα Παπαθανασιάδη, Γκέλυ Μαδεμλή)
Μεταφράσεις (ελληνικά–αγγλικά)	Τώνης Μόζερ, EG (Ελεάννα Παπαθανασιάδη, Γκέλυ Μαδεμλή)